

Depressie en eenzaamheid

Een depressieve stoornis heeft bij ouderen vaak een ongunstig beloop. Het is daarom belangrijk om te onderzoeken welke factoren bijdragen aan dit ongunstige beloop. Eenzaamheid wordt veel bij ouderen gezien. Bij mensen tussen de 18 en 65 jaar is eenzaamheid geassocieerd met een ongunstig beloop van een depressieve stoornis, dus wij vroegen ons af of dat bij ouderen ook het geval was.

We hebben de relatie tussen de mate van eenzaamheid tijdens de 1^e meting en de ernst van de depressieve stoornis 2 jaar later onderzocht. Ook hebben we gekeken naar het effect van de eenzaamheidsscore tijdens de 1^e meting op het wel of niet herstellen van de depressieve stoornis tijdens de 2^e meting.

We vonden dat mensen die meer gevoelens van eenzaamheid hadden na twee jaar ernstiger depressieve klachten hadden. Daarnaast waren zeer eenzame mensen minder vaak hersteld van hun depressie na 2 jaar dan niet eenzame mensen.

Samenvattend vonden we dus een verband tussen eenzaamheid en het beloop van depressie na twee jaar. Het is dus belangrijk om bij de behandeling van depressie ook rekening te houden met gevoelens van eenzaamheid. Een vervolgstap zou zijn om te kijken of een behandeling gericht op de eenzaamheid ook leidt tot minder ernstig depressieve klachten onder ouderen.